

autor: **Pastor Mihai Dumitrascu**

Nu cred că sub soare poate fi pusă o întrebare mai importantă ca aceasta. Orice om poartă în sine această tânjire după Dumnezeu. Atunci când am fost creați după chipul și asemănarea Sa, Dumnezeu a așezat în noi trei nevoi fundamentale: nevoia de Dumnezeu, nevoia de comunitate și nevoia de semnificație.

Odată cu căderea omului în păcat, cunoașterea de Dumnezeu pe care o avea omul și care satisfăcea prima nevoie, aceea după Dumnezeu, s-a prăbușit la nivelul subconștientului, al bănuielii. Nerezolvarea acestei nevoi fundamentale după Dumnezeu a afectat și celelalte domenii ale omului: comunitatea și identitatea sa.

Cel care face primul pas în rezolvarea acestei nevoi nu este omul căzut, ci Dumnezeu. Așa că putem vorbi de mai mulți pași necesari dobândirii mântuirii.

1. CUNOAȘTEREA LUI DUMNEZEU

Dumnezeul transcendent a ales să comunice cu omul afectat de căderea în păcat folosind mai multe căi. A făcut-o prin ceea ce se numește revelația generală și revelația specială.

- Revelația generală – este cea prin care Dumnezeu se descoperă tuturor oamenilor, oricărei persoane, necontând perioada în care trăiește, zona geografică, cultura sau etnia.
- Revelația prin creație

„În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți;“ (Romani 1:20)

„Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui. O zi istorisește altele acest lucru, o noapte dă de știre altele despre el. Și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit:“ (Psalmi 19:1-3)

- Revelația prin istorie

Cunoașterea istoriei poporului lui Dumnezeu, Israel, ne demonstrează planul Său divin. Istoria lumii se desfășoară în palma lui Dumnezeu. Fiecare împărăție și-a avut rolul său în planul lui Dumnezeu.

„El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor, ca ei să caute pe Dumnezeu, și să se silească să-L găsească băjbâind, măcar că nu este departe de fiecare din noi.“ (Faptele apostolilor 17:26-27)

- Revelația în conștiința fiecărui om.

„Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu.“ (Romani 1:19)

„Când Neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, își sunt singuri lege; și ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisește cugetul lor și gândurile lor, care sau se învinovățesc sau se dezvinovățesc între ele.“ (Romani 2:14-15)

- Revelația specială – În mod special, Dumnezeu s-a revelat prin Cuvântul Său scris, Biblia, care ni-L prezintă pe Fiul Său, Isus Hristos.

Acum aproape două mii de ani, Dumnezeu răspunde cererii lumii întregi exprimată prin profetul Isaia, care conștientizează faptul că nu poate ajunge la Dumnezeu și se roagă : “O, de ai despica cerurile și Te-ai pogorâ... ”. Așa se face că a venit la noi întrupându-se prin Fiul Său, Isus Hristos, pentru ca oricine îl vede pe Isus să îl vadă pe Tatăl.

Isus s-a dovedit a fi un ilustru învățător, dar ceea ce definește cel mai bine lucrarea Sa nu este doar învățătura Sa, ci moartea Sa care nu a fost un faliment, ci cea mai mare victorie pe care a cunoscut-o lumea vreoa dată.

2. CUNOASTEREA DE SINE

Nu putem ști cine suntem noi, decât în măsura în care îl înțelegem pe Dumnezeu. Profetul Isaia a putut să se cunască pe sine numai după ce Dumnezeu i S-a revelat. Tot ce a mai putut spune în acest context este: “Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate” (Isaia 6:5 a) (Iosif Țon – “Alege viața” - ce este păcatul...)

3. CAINȚA

Reacția normală a omului care observă marea distanță dintre sfințenia lui Dumnezeu și păcătoșenia sa este căința.

Biblia vorbește despre faptul că “plata păcatului este moartea...” (Romani 6 :23). Nu doar moartea fizică se are în vedere aici, ci mai mult, judecata și moartea veșnică sau despărțirea de Dumnezeu pentru totdeauna.

Sunt mulți oameni care au fost afectați de căință.

Luca 18 :13 “Dumnezeule, ai milă de mine păcătosul”

Luca 5 :8b “Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos” - sunt Cuvintele lui Petru care se pocăiește.

Căința este cea care duce în cele din urmă la prăbușirea eului.

4.MARTURISIREA PACATELOR

Nu este suficient să te căiești de păcatele tale, să regreti trecutul tău. Sunt mulți care au puternice păreri de rău cu privire la trecutul lor dar nu sunt mântuiți.

Părerea de rău trebuie însoțită de mărturisirea păcatelor. La crucea lui Isus este loc pentru orice suflet să se pocăiască mărturisindu-și păcatele.

Singurul care ne poate ierta păcatele este Dumnezeu care o face prin Fiul Său – cel ce a murit pe cruce în locul nostru “pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.”

Psalmul 51 este un exemplu frumos privind modul în care trebuie să ne mărturisim păcatele.

În 1 Ioan 1:9, Dumnezeu ne face o mare promisiune: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.“

5.PRIMIREA LUI ISUS ÎN INIMĂ

Prin credință, bazați pe Cuvântul lui Dumnezeu, acceptăm în viața noastră pe Mântuitorul Isus Hristos. În Ioan 1:12, Biblia spune: “Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”.

Noi putem obține mântuirea doar prin credința în Isus Hristos și nimic altceva. „În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.” (Faptele apostolilor 4:12)

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” (Efeseni 2:8-9)

Mântuirea este darul lui Dumnezeu pentru orice persoană care se întoarce la El cu pocăință și credința în Isus Hristos. Darul vieții veșnice este harul acordat omului mântuit încă de aici.

„Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața. V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viața veșnică.“ (1 Ioan 5:11-13)